Ner. 166. Sobota 22. Lipca 1854. Rok Gazecie 44.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k. Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Sprawy krajowe.

Odezwa.

Ufając w udowodnioną kilkakrotnie gotowość do poświęceń ze strony ludów wielkiej monarchyi ku popieraniu wszystkich ważnych dla dobra ogółu przedsiębranych środków rządowych, raczył Jego c. k. Apostolska Mość najwyż. patentem z d. 26. czerwca r. b. rozpisać dobrowolną pożyczkę 350 do 500 milionów złr. m. k.

Jest obowiązkiem i rzeczą honoru każdego obywatela państwa przyczynić się tem gorliwiej do skutecznego wypełnienia woli cesarskiej i wziąć w miarę posiadłości i dochodu swego ile możności jak największy udział w tej pożyczce narodowej, iż z jednej strony zamierzono tym środkiem finansowym znieść zniżanie wartości waluty krajowej, usunąć szkodliwe skutki agia, przywrócić w najkrótszym czasie obieg pieniędzy metalowych, zapobiedz powszechnie uciążliwej drożyźnie i oraz uzyskać środki na pokrycie obecnych nadzwyczajnych potrzeb państwa; z drugiej zaś strony nastręcza się każdemu sposobność ulokować sumę swoją z korzyścią pod najpewniejszą gwarancyą państwa, i korzystając z przyzwolonego od d. 20. lipca do 19. sierpnia r. b. powszechnego prawa udziału zakupywać w śrebrze uprocentowane obligacye państwa na 100 po 95 złr. teraźniejszej waluty bankowej w bardzo dogodnych ratach.

Rada gminy i magistrat król. stołecznego miasta Lwowa wzywa przeto wszystkich mieszkańców miasta, wszystkie korporacye, gremia i cechy, ażeby połączonemi siłami przyczyniły się do tego wielkiego i zbawiennego dzieła i udowodniły temsamem poświęcenie, wierność i przychylność ku troskliwemu o powszechną pomyślność, najmiłościwszemu Panu naszemu.

Względem wykonania pożyczki odwołuje się rada gminy do publicznego ogłoszenia w dzien. ustaw państwa zeszycie LVII. n. 158 i gazetach prowincyonalnych, następnie do wezwania wydanych do pojedynczych korporacyi.

Zresztą nie zachodzą w tym względzie żadne trudności, gdyż subskrybenci mogą się udać do istniejących we Lwowie kas państwa (mianowicie do c. k. głównej kasy krajowej) i do prezydyum magistratu, gdzie otrzymają potrzebne objaśnienia i blankiety subskrypcyjne.

Z rady gminy i magistratu król. stołecznego miasta Lwowa, dnia 19. lipca 1854.

Prowizoryczny burmistrz:
Karol *Höpflingen-Bergendorf*, m. p.

Dekret

ministra spraw wewnętrznych z dnia 17. lipca 1854, wydany dla królestw Galicyi i Lodomeryi, dla Wielkiego księztwa Krakowskiego i księztwa Bukowińskiego, mocą którego zezwalają się spłaty na rachunek rent od wynagrodzenia za zniesione ciężary gruntowe zapadłych.

Najwyższem postanowieniem z dnia 16. lipca b. r. raczył Jego c. k. apostolska Mość zezwolić, aby w królestwach Galicyi i Lodomeryi, w Wielkiem księztwie Krakowskiem i w księztwie Bukowińskiem nastąpiły spłaty na rachunek rent od wynagrodzenia za zniesione ciężary gruntowe zapadłych, a to pod następującymi warunkami:

§. 1.

Komisyi krajowej uwolnienia gruntów od ciężarów służy prawo, aby na rachunek rent od czasu, jak powinności urbaryalne zniesiono od indemnizacyi wylikwidować się mającej, należących, dozwalała na przedłożone sobie prośby spłaty w takiej kwocie, którąby dziesięciokrotnej dotychczasowej zaliczce urbaryalnej wyrównywała.

Uprawnieni, którym na mocy Najwyższego zezwolenia trzechletnia zaliczka na rachunek rent jest już zaasygnowana, lub się zaasygnuje, mogą spłatę w siedmiokrotnej jedynie ilości rocznej zaliczki urbaryalnej uzyskać.

§. 2.

Spłata ma być bez pertraktacyi sądowej o przynależność temu do podniesienia zaasygnowana, który dotychczas zaliczkę urbaryalną pobierał, jeżeli tylko renta od indemnizacyi za zniesione ciężary gruntowe należąca, nie jest ani zakondykowana, ani zasekwestrowana, ani też egzekucyą objęta.

§. 3.

Procentowanie obligacyi dla uiszczenia spłat na rachunek zapadłych rent indemnizacyjnych wystawić się mających, rozpocząć się ma w terminie przypadających procentów od obligacyi samejże indemnizacyi, który wydanie asygnacyi na spłatę bezpośrednio poprzedza.

Względem ostatecznej reszty rent zapadłych, która po odtrąceniu wypłaconych zaliczek i spłat aż do wydania kapitału indemnizacyjnego pozostanie, zatrzymują przepisy Najw. patentu z dnia 29. września 1853 l. 236 d. u. p. co do postanowionego w nich rozpoczęcia procentowania moc prawną.

§. 4.

Ze spłatami na rachunek rent zapadłych w obligacyach indemnizacyjnych uiszczonemi, należy w swoim czasie przy ostatecznej likwidacyi zapadłych rent tak postępywać, jak z wydanemi zaliczkami urbaryalnemi, i w skutek tego mają być tymczasowo do ksiąg funduszu indemnizacyjnego wciągnięte.

§. 5.

Bieżąca roczna zaliczka ma być wypłacaną jak dotąd i tym nawet uprawnionym, którzy spłaty na rachunek rent otrzymają.

Baron *Bach*, m. p

Wiédeń, 18. lipca. *Obwieszczenie ministerstwa finansów z dnia 13. lipca 1854* *),

obowiązujące dla wszystkich krajów koronnych, którem się postanawiają pewne ułatwienia pod względem podnoszenia procentów od tych obligacyi długu państwa, które będą wydane na otworzoną cesarskim patentem z 26. czerwca b. r. (dzien. ust. p. nr. 158) pożyczkę państwa.

Dla ułatwienia ile możności podnoszenia procentów od tych obligacyi długu państwa, które będą wydane na otworzoną cesarskim patentem z 26. czerwca b. r. (dzien. ust. p. nr. 158) pożyczkę państwa, rozporządza się:

1. nieprzypadłe dłużej nad jeden rok kupony tych na oddawcę opiewających obligacyi, będą na samo zgłoszenie się we wszystkich krajowych, głównych i filialnych kasach, tudzież w obu centralnych kasach w Medyolanie i Wenecyi wypłacane, i przez wszystkie monarchiczne kasy i urzęda jako podatek przyjmowane.

2. Wypłacalne za kwitem procenta od takich na imię opiewających obligacyi długu państwa, będą wypłacane nietylko w c. k. kasie długów państwa w Wiédniu, we wszystkich jej oddziałach kredytowych, w obwodzie całej monarcyi, za uprzedniem mającem się wyjednać w dotychczasowy sposób przekazaniem na te oddziały i w miarę jak takowe obligacye długu państwa opiewają na osoby moralne, gminy, fundacye, korporacye, kościoły, probostwa, szkoły i t. d. albo się znajdują w depozycie sądowym, lecz także we wszystkich c. k. urzędach podatkowych, a względem lombardzko-weneckiego królestwa, w kasach intendencyi finansowej.

Wiédeń, d. 13. lipca 1854.

Baumgartner, m. p.

(O przyszłej reprezentacyi krajowej z litogr „korresp. austr.“)
(Dokończenie.)

IV. O ściślejszym wydziale w szczególności.

Ściślejszy wydział istnieć ma obok politycznej władzy krajowej. Przełożonym i prezydującym w ściślejszym wydziale jest Szef politycznej władzy krajowej, a w razie przeszkody jego zastępca w urzędzie, jeżeli w tym względzie nie wyjdzie inne najwyższe rozporządzenie.

Ściślejszy wydział składać się ma oprócz prezydującego z czterech do sześciu a najwięcej z ośmiu członków, mianowanych na kilka lat. Dla każdego członka może być mianowany zastępca.

Z której klasy członków wielkiego wydziału złożony być ma wydział ściślejszy, jaki w tem będzie udział wielkiego wydziału, tudzież jakie tytuły, zaszczyty i honorarya należeć będą członkom ściślejszego wydziału, o tem wyjdą osobne postanowienia. Na każdy

*) Zawarte w wydanym dzisiaj d. 18. lipca 1854 r. LXV. zeszycie dziennika ustaw państwa nr. 184

wypadek zależeć będzie od Jego Cesarskiej Mości potwierdzenie członków wielkiego wydziału powołanych do wydziału ściślejszego.
Do ściślejszego wydziału dodani będą potrzebni urzędnicy konceptowi i manipulacyjni i sługi równie jak urzędnicy archiwalni rachunkowi, którzy mają być utrzymywani z środków krajowych. Ci urzędnicy i słudzy zostają pod bezpośredniem zwierzchnictwem ściślejszego wydziału, a pod względem służby mają być uważani na równi z osobami będącemi w służbie monarchicznej.

Ściślejszy wydział nietylko jest powołany w sprawach, w których szef politycznej władzy krajowej zasięga jego rady, przedkładać swoje zdanie i wnioski, ale upoważniony jest także podawać z własnego popędu do władz rządowych lub do wielkiego wydziału propozycye w sprawach krajowych.

Ściślejszy wydział ma się poprzednio naradzać nad przedmiotami, które przedłożone będą wielkiemu wydziałowi, i przygotowywać prace, któremi się zająć ma wielki wydział; do niego należy zbieranie wszelkich informacyi i wykazów w sprawach krajowych i udzielanie ich w razie potrzeby.

Wpływanie ściślejszego wydziału na administracyę realności i użytkowych praw należących do majątku krajowego i na stosunki długu krajowego, równie jak wydatki i dochody kraju w ogóle, oznaczone będzie osobnem postanowieniem.

W kraju, gdzie istniały korporacye stanowe, przechodzi ich dotychczasowy zakres działania pod względem administracyi krajowego domestykalnego majątku, na ściślejszy wydział; jeżeli w tym względzie nie wyjdzie odmienne rozporządzenie.

Ściślejszy wydział będzie według osobnych w tym względzie wyjść mających rozporządzeń prowadził naczelną dyrekcyę publicznych lub dobroczynnych zakładów dotowanych wyłącznie z środków krajowych, a z zastrzeżeniem zmian, jakie się jeszcze okażą potrzebne lub stósowne, wywierać będzie na administracyę i użycie zakładów, fundacyi i funduszów w kraju, które dawniej należały do zakresu działania Stanów, ten wpływ, który przysłużał byłym stanowym korporacyom i wydziałom. Ściślejszy wydział może tylko z wielkim wydziałem, a więcej z żadnym innym, zostawać w bezpośredniej korespondencyi, ani mu wolno wydawać ogłoszenia. Urzędowa jego korespondencya z władzami rządowemi odbywać się będzie za pośrednictwem szefa politycznej władzy krajowej. Bliższe normy względem regulaminu czynności wydziału ustanowione będą w osobnych przepisach.

Uchwały ściślejszego wydziału stanowić się będą według większości głosów. Jeżeli zdaniem szefa politycznej władzy krajowej, powzięta w wydziale uchwała sprzeciwia się istniejącym ustawom lub publicznemu dobru, wtedy upoważniony jest — jak dalece do tego nie potrzebuje wyższego przyzwolenia — powstrzymać przeprowadzenie tej uchwały i przedłożyć sprawę ministerstwu spraw wewnętrznych do decyzyi albo do ostatecznej uchwały Jego Cesarskiej Mości.

Przeprowadzenie legalnych uchwał wydziałów, jeżeli w tym względzie potrzebne jest spółdziałanie władz monarchicznych, należy do szefa politycznej władzy krajowej, który upoważniony jest czuwać nad wykonaniem budowli i przedsiębierstw z środków krajowych, dysponować sumami oznaczonemi w kosztorysie, pokrywać w porozumieniu z ściślejszym wydziałem wszelkie nadzwyczajne i naglące potrzeby w miarę swego zakresu działania i wydawać wszelkie potrzebne asygnacye kasowe.

Na miejsce dawniej istniejących konstytucyi krajowych zaprowadzone być mają instytucye, których główne zarysy tutaj są skreślone.

Jestto bardzo ważne i wielkie dzieło, które teraz przychodzi do skutku, jestto niejako ostatni kamień węgielny w nowej budowie państwa.

Różnorodność, ważność i pożyteczność wszystkich tych nowych kierunków, w których nowe organa krajowe objawiać będą swą czynność, nie potrzebuje bliższego wyjaśnienia; pozostaje tylko zupełne uznanie prawdziwie życzliwych zamiarów Jego Cesarskiej Mości naszego najłaskawszego Monarchy dla osiągnienia skutków, jakie także i w innych krajach nie mogą być osiągnięte w sposób piękniejszy i wznioślejszy.

Pierwotne punkta przyszłego rozwoju państwa są przeto stale wytknięte; jestto jednolity system ściśle prawnych instytucyi, które Monarcha najłaskawiej nadał, ochraniając je silną ręką, i które za pomocą Boską także i nadal dla dobra państwa utrzyma i stósownie do każdoczesnych potrzeb monarchyi rozwijać będzie.

W tym systemie będą reprezentacye krajowe zajmować równie ważne jak i znakomite miejsce.

Dowiadujemy się, że dla spiesznego zaprowadzenia tych instytucyi poczyniono niezwłocznie potrzebne kroki przygotowawcze. W każdym kraju koronnym lub tez terytoryum administracyjnem zaprowadzone będą na wzór organizacyjnych komisyi krajowych, ustanowionych dla naradzania się nad polityczną organizacyą, osobne komisye doradzcze pod przewodnictwem szefa krajowego. Członkowie tych komisyi mianowani będą od Najjaśniejszego Pana. Te komisye zajmą się wypracowaniem dalszych propozycyi ku spiesznemu ostatecznemu uporządkowaniu tej ważnej sprawy.

(Rezultat nowej rekrutacyi pomyślny.)

Wiedeń, 18. lipca. Rezultat nowej rekrutacyi nakazanej najwyż. pismem własnoręcznem Jego c. k. Apostolskiej Mości z dnia 15. b. m. do Jego Excel. pana ministra spraw wewnętrznych w liczbie 95.000 ludzi, jest według przedłożonych sprawozdań bardzo pomyślny, na ten kontyngens odstawiono bowiem do dnia 16. b. m. 93.949 ludzi. Ze względu, że od czasu wydania najwyższego rozkazu upłynęło ledwie dwa miesiące, że ta rekrutacya jest już druga w ciągu roku i nakazana niespodzianie, musiała być przedsięwzięta w czasie, gdy obowiązani do wojska szukają zarobku często w znacznem oddaleniu od miejsca, gdzie przynależą, jest osiągniony rezultat zaiste nadzwyczajny i należy go przypisać jedynie połączonym gorliwym usiłowaniom władz i organów gminnych, tudzież rzadkiej gotowości obowiązanych do służby wojskowej. Nieznaczna restancya wspomnionego kontyngensu już zapewne także odstawiona, a tak zupełnie dopełniono rozkazu cesarskiego. *(Lloyd.)*

Hiszpania.

(Obroty insurgentów. — Kraj spokojny.)

Dwie nadesłane z Madrytu do Paryża depesze tak opiewają:

Madryt, 8. lipca. „Insurgenci posłali jednego ze swoich przywodźców do Ciudad-Real, by wezwał miasto do poddania się. Otrzymawszy odpowiedź, że miasto postanowiło bronić się do ostatniego, cofnęli się w kierunku do Mancha. Wojska królewskie udały się za nimi i stanęły w Madridejos o dwa małe marsze od powstańców. Doniesienia z prowincyi tuszą najlepiej, wszędzie panuje największa spokojność. Ludność i wojsko postanowiły walczyć przeciw powstańcom wszędzie, gdzie ich spotkają. Jutro spodziewają się nowych posiłków wojskowych“.

Madryt, 10. lipca. „Wczoraj stali powstańcy w okolicy Manzanares, dzisiaj zaś obrócili się ku Valdepenas, co znaczy, że się udają do Andaluzyi. Wojska królewskie stoją w oddaleniu dwóch marszów od powstańców. W Madrycie i wszędzie zupełna spokojność“. *(W. Z.)*

Francya.

(Przegląd korpusu expedycyjnego. — Mowa Cesarza. — Przybycie do Kaletu.)

Boulogne, 1. lipca, 1. god. 35 min. Cesarz odbył przegląd korpusu expedycyjnego pod dowództwem jenerała Baraguay d'Hilliers, a po przeglądzie przemówił do wojska:

„Żołnierze! Rosya zmusiła nas do wojny, Francya uzbroiła więc pięćkroćstotysięcy synów swoich, a Wielka Brytania wystawiła także znaczne siły zbrojne.

Nasze floty i nasze armie połączone dla tej samej sprawy, będą obecnie panować na bałtyckiem i na czarnem morzu. Wybrałem Was, byście pierwsi zanieśli sztandary nasze w okolice północy. Angielskie okręta zawiozą was tam, — zdarzenie w historyi jedyne, a świadczące o ścisłym związku dwóch wielkich narodów i o stałem postanowieniu ich rządów nie szczędzić żadnej ofiary w obronie praw słabszego, wolności Europy i honoru narodowego. Idźcie moje dzieci! Europa zwraca uwagę na was i otwarcie lub skrycie życzy tryumfu broni waszej! Ojczyzna chlubiąc się walką, która tylko najeźdźcy zagraża, poséła z Wami swe najgoretsze życzenia, a ja, wstrzymywany ważnemi obowiązkami w oddaleniu od wypadków, ja będę czuwać nad wami, i niebawem zobaczywszy was znowu, będę mógł powiedzieć: Oto godni synowie zwycięzców pod Austerlitz, Eylau, Friedland i pod Moskwą. Idźcie! Bóg z Wami!“

Po jednym egzemplarzu tej proklamacyi doręczono potem każdemu żołnierzowi armii bałtyckiej. Po defiladzie udały się wojska w pochód do Calais i okolicy, by być w pogotowiu do wsiadania na okręta. Znaczne tłumy ludności zebrały się naokoło obozu. Wojsko i ludność witały Cesarza okrzykami radości.

Calais, 13. lipca, 4. god. popołudniu. Cesarz przybył do naszego miasta. Jego Mość Cesarz przejechał przez miasto w cywilnym ubiorze w otwartym powozie i udał się do hotelu, gdzie przygotowano pokoje na jego przyjęcie. Urzędowego przyjęcia nie było. Ludność witała Cesarza z uniesieniem“. *(W. Z.)*

Włochy.

(Drożyzna w Piemoncie. — Inauguracya kolei żelaznej. — Protestacye stolicy apostolskiej przeciw królestwom Neapolu i Sardynii.)

Turyn, 13. lipca. Dziennik „Italia e Popolo“ z 10. b. m. donosi: Rząd zdaje się od niejakiego czasu obawiać zaburzenia spokojności publicznej dla wzmagającej się drożyzny; podwojone patrole przeciągają co wieczór po ulicach i prowadzą z sobą sikawkę; kawalerya trzymała przez jedną noc osiodłane konie w pogotowiu, na dziedzińcu kasarni stał pod bronią szwadron konnicy, gotowy każdej chwili dosiąść koni na pierwsze hasło alarmu.

Podczas solennej inauguracyi turyńsko-nowaryjskiej kolei żelaznej dnia 9. b. m. byli Ich królewicz. Moście Książę i księżna Genuy jaknajuroczyściej przyjęci biciem w dzwony i salwami z dział. W przepysznie ozdobionym dworcu kolei żelaznej czekały na dostojnych Gości władze publiczne. Po wykonaniu przez najprzewielebn. biskupa funkcyi religijnych i krótkiej mowie, odbył się przegląd gwardyi narodowej, poczem książę przyjmował władze miejscowe. Zapowiedziana na wieczór iluminacya została odwołana dla ulewnego deszczu. Ich królewicz. Moście otworzyli świetny festyn balowy. Nazajutrz była rewia, poczem nastąpiło otworzenie nowej kasarni *Perrone*. O godzinie jedenastej odjechali Ich król. Moście do Turynu z powrotem, wyraziwszy swoję podziękę za uprzejme przyjęcie syndykowi miasta w dworcu kolei żelaznej, gdzie była rozstawiona gwardya narodowa. O pierwszej godzinie był wielki bankiet, który wyprawiło miasto dla obecnych posłów i innych osób znakomitych.

Rzym, 12. lipca. W dzień śś. Piotra i Pawła przedsięwzięto i w tym roku zwyczajne protestacye stolicy apostolskiej dla kró-

łestwa obojej Sycylii, tudzież księstwa Parmy i Piacenzy. Do dawnych zastrzeżeń dodano w tym roku nową, równie uroczystą, jak wyraźną protestacyę przeciw król. domowi Sardynii, że od pięciu lat zaniechano przesełaniem kielicha uznawać bezpośrednie zwierzchnictwo apostolskiej stolicy nad pewnemi włościami i okręgowemi częściami, które geograficznie należą do księstwa Piemontu i oddawna były poruczone w administracyę królewskiemu domowi.

Parma, 12. lipca. C. k. austryacki minister-rezydent przy dworze Parmeńskim, baron Lebzeltern miał przedwczoraj zaszczyt doręczyć Jej cesarzewicz. Mości Rejentce w namienionym charakterze swe listy wierzytelne.

Również w Piacency obchodzono uroczyście urodziny Jego cesarzewicz. Mości księcia Roberta I.

Niemce.

(Doniesienia z-nad morza bałtyckiego.)

Gdańsk, 13. lipca. Dziś zrana o 5. godzinie zawinął tu angielski paropływ kupiecki „Mikołaj I." o sile 240 koni. Przybył z Leith pod wodzą kapitana J. Hemter; pełni służbę pocztową przy flocie angielskiej i zawinął do Gdańska dla expedyowania depesz, tudzież dla zabrania na pokład bydła rzeźnego i innych potrzeb. Przywiózł też wiadomość, że cała flota ustąpiła z Seskaer do Baresund nic nie przedsięwziąwszy przeciw Kronsztadowi. *(Zeit.)*

Szwecya.

(Cernowanie wybrzeży fińskich. — Niepewność wiadomości z-nad-Bałtyku.)

Sztokholm, 11. lipca. Cernowanie wybrzeża fińskiego jest w tej chwili zupełne; linię obserwacyjną rozszerzono też za przybyciem eskadry francuskiej i w wielu miejscach wzmocniono. Wyspy alandzkie mają znów wejść w zakres operacyi wojennych. Ostatnie wiadomości o Kronsztadzie uważać należy za przedwczesne, a zatem niepewne, postanowienia tajnej rady wojennej nieprzychodzą tak łatwo do wiadomości publicznej, iżby już teraz dało się powiedzieć o istotnym odwrocie lub zaniechaniu raz powziętego zamiaru. Przeciwnie wszystko na to zdaje się wskazywać, że odbywające się tam obroty są tylko przygotowaniem do stanowczych kroków wojennych. *(Zeit.)*

Rosya.

Gazeta Warszawska z d. 12. lipca podaje z raportu księcia Menżykowa z d. 3. czerwca: Trzy parostatki nieprzyjacielskie ukazały się na horyzoncie Sebastopola i przy wyjściu na ich spotkanie zaczęły się oddalać. Ściganiu przez nasz oddział parostatków nieprzyjacielskich dwóch Angielskich i jednego Francuskiego trzymasztowych i bateryjnych, towarzyszyła kanonada, skutkiem której u jednego z nieprzyjacielskich zbita łódź masztowa.

U nas zaś na parostatku „Gromonosiec" uszkodzony kulami trap, a na parostatku „Włodzimierz" przestrzelone niektóre żaglowania, a w tej liczbie foksztag pomost kapy kominowej. Na tym ostatnim parostatku ranieni: 41go ekwipażu floty Miczman Skariatin i dwaj podoficerowie; oprócz tego lekko kontuzyowani: 38go ekwipażu floty kapitan-leitnant Lesli i czterej majtkowie. Miczman Skariatin i dwaj podoficerowie mają urwane każdy nogę, a jeden z tych ostatnich blisko samego tułowa, w skutku czego umarł. Pierwsi zaś dwaj po wytrzymaniu operacyi, znajdują się w obecnej porze w nader zadowalającym stanie zdrowia. Kanonada tocząca się z przerwami i na dalekiej odległości aż ku wieczorowi została przerwaną z obu stron. Nieprzyjaciel uszedł na morze, a eskadry nasze, tak parowa jak i żaglowa, wychodząca z portu, lecz z powodu słabości wiatru niemogąca wziąć udziału w boju, wróciły się. Z powierzchowności trzech parostatków nieprzyjacielskich wnosić można, że to były te same, które tu podchodziły 30go zeszłego miesiąca maja i mają poruczenie pilnować poruszeń naszej floty. Być może, iż to te same parostatki, które przed pojawieniem się 3. czerwca pod Sebastopolem, były tegoż dnia rano w Eupatoryi, gdzie schwyciły ale bez ludzi i ładunku jeden statek nadbrzeżny, który stojąc od brzegu dalej jak na strzał karabinowy, niemógł mieć żadnej z brzegu obrony.

(Wiadomości z Kronsztadu.)

Gazeta Warszawska z d. 13. lipca podaje co następuje:

13go maja o wpół do 11tej zrana Jego Cesarska Wysokość jenerał-admirał raczył przepływać parostatkiem „Fontanka" pomiędzy okrętami, stojącemi w małym porcie. Parostatek wiódł na linie holowniczej wielką łódź, na flagsztoku której pod flagą rosyjską powiewała angielska z parostatku „Tygr". Przy tym przepływie Jego Cesarska Wysokość był powitany i pożegnany głośnem ura.

(Wiadomości z Windawy.)

7go czerwca zbliżyły się bardzo do tego portu dwa angielskie okręty śrubowe wojenne, a stanąwszy na kotwicy, wysłały pod flagą białą z fregaty „Conflict", dowodzonej przez kapitana Artura Coumming, parlamentarza z żądaniem pisemnem, by miasto przystało na dobrowolne wydanie wszystkich w porcie stojących okrętów rosyjskich; lecz magistrat odpowiedział na to żądanie, iż miasto pozbawione wszelkiej pomocy, nie jest w stanie sprzeciwienia się takowym wymaganiom, i że zgadza się, by Anglicy zabrali cztery rosyjskie okręty i jeden holenderski, stojące o 7 mil angielskich w górze rzeki Windawy. Parlamentarz żądał, by miasto odstawiło te okręty do portu, zkąd już sami Anglicy je zabiorą, lub by miasto poręczyło, iż Anglicy niedoznają w górze rzeki napadu. Miasto niezgodziło się na to żądanie. O 3ciej popołudniu przybyły do portu dwie łodzie kanonierskie z dwoma działami, oraz 6 łodzi z ludźmi uzbrojonymi i statki te popłynęły rzeką do końca granicy miejskiej, lecz wróciły do fregat, nieprzyprowadziwszy do skutku swego żądania. O 8ej z wieczora jeden z okrętów wspomnionych popłynął na północ, drugi na południe.

(Wiadomości z Odessy.)

Parostatek wojenny „Andia", zatopiony wraz z innemi statkami w porcie praktyki Odeskim, podczas bombardowania 10go kwietnia, uległ nieznacznym uszkodzeniom, które w kilka dni naprawione zostały; poczem parostatek wspomniony odwiózł szczęśliwie do Mikołajewa znajdujące się w Odesie kotły parostatku „Tamań".

Księstwa Naddunajskie.

(Wojska z Ibraiłowa idą ku Bukaresztowi. — Turcy fortyfikują Rasowę. — Zimowe leże. — Oświadczenie Serbii.)

Wiedeń, 17. lipca. *Lloyd* dzisiejszy pisze: Z Gałaczu donoszą z d. 7. b. m., że część wojsk stojących w Ibraiłowie udała się w pochód ku Bukaresztowi. Słychać, że według nowego planu operacyjnego księcia Gorczakowa wrócą wszystkie do Multan ściągnione wojska znowu na Wołoszczyznę. — Dnia 4. lipca wypłynął rosyjski parostatek „Pruth" z trzema łodziami kanonierskiemi na rekonesans z Ibraiłowa do Hirsowy, a ztamtąd ku Rasowy. Gdy przybył blisko tej twierdzy, otworzyły tureckie bateryе wybrzeżne silną i skuteczną kanonade, tak iż parostatek mocno uszkodzony ledwie umknąć zdołał. Łodzie kanonierskie odpowiadały słabo na ogień bateryi wybrzeżnych i doznały także szkody.

Rasowę fortyfikują na wielki rozmiar. Kilka tysięcy ludzi pracuje od 24. czerwca około szańców.

W Ruszczuku i Szumli zajmują się angielscy minery i cieśle stawianiem baraków na kwatery zimowe dla wojska.

W tych dniach nadeszło urzędowe uwiadomienie ze strony książęco-serbskiego rządu o nakazanem już zaniechaniu wszelkich uzbrojeń i ograniczeniu ćwiczeń wojskowych. Oświadczenia rządu serbskiego niewzniecają obawy i można się spodziewać, że rząd wspomniony ma niemniej dobrą wolę wypełnienia tych oświadczeń.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Kraków, 21. lipca. (Depesza telegr.) Kolej żelazna między Krakowem i Krzeszowicami pod Niegoszyną zalana wodą, a przeto komunikacya z Wiédniem przerwana. Pociąg, który dzisiaj wyruszył, musiał powrócić z podróżnymi.

Tryest, 19. lipca. Król. pruski ambasador przy dworze greckim, baron *Thile* przybył tu z Pyreju.

Konstantynopol, 10. lipca. Stojące w Adryanopolu wojska francuskie wysłano do Warny. Rosyanie opuszczają całą Dobruczę, słychać że Maczyn spalono. Admirałowie Dundas i Hamelin bawili do d. 6. b. m. w Warnie. Omer Basza wyjechał do obozu angielskiego. 4000 Turków udało się w pochód d. 7. b. m. do Czerkasyi. (Ta sama depesza prywatna donosi następnie o nieporozumieniu między c. k. internuncyuszem i król. angielskim pełnomocnikiem względem przyszłej organizacyi księstw naddunajskich, i że Wysoka Porta oświadczyła się za zdaniem c. k. austryackiego posła. Wiadomość ta, pisze *litogr. korespondencya austr.* z d. 19. lipca, jest zupełnie bezzasadna.

Ateny, 14. lipca. Maurokordatos ma tu jutro przybyć, między wojskiem expedycyjnem panują rozmaite choroby.

Trebizonda, 4. lipca. Gościńce są bardzo niebezpieczne. Selim Basza żąda posiłków. W kilku sąsiednich okręgach niechcą płacić podatków. Basza z Koniah ma zająć miejsce Selima Baszy.

Turyn, 18. lipca. Izby odroczono do d. 27. listopada; pogłoski o przesileniu gabinetu są bezzasadne. Do Genuy przywieziono linę do podmorskiego telegrafu. Rząd neapolitański rozciągnął środki kwarantany na sardyńskie, toskańskie i rzymskie towary. *(Lit. kor. austr.)*

Paryż, 19. lipca. Monitor donosi z St. Sebastian z d. 18go b. m.: Gwardya narodowa stanęła pod bronią, a władza municypalna oświadczyła się za insurekcyą. Adjutant Espartera mianowany gubernatorem w Guipuzcoa. Jenerał Tabala odbył przegląd wojska; żołnierze wołali: „Niech żyje Królowa! Niech żyje konstytucya!"

Z *Barcelony* donosi *Monitor*, że Tarragona, Girona i Lerida oświadczyły się za powstaniem. Republikański komitet w Matare rozpędzono. *(Abbl. W. Z.)*

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 21. lipca. Na naszym dzisiejszym targu płacono za korzec żyta 25r.2k.; jęczmienia 17r.42k.; owsa 18r.38k.; hreczki 18r.; kartofli 7r.23k.; — za cetnar siana 2r.29k.; okłotów 1r.28k.; — sąg drzewa bukowego kosztował 25r., sosnowego 19r.; — kwartę krup pszennych sprzedawano po 28k., jęczmiennych 15k., hreczanych 18k.; — mąki pszennej 15k., żytnej 12k.; — wódki przedniej po 1r.20k., szumówki po 1r.10k. wal. wiéd.

Kurs lwowski.

Dnia 21. lipca.		gotówką zł.	gotówką kr.	towarem zł.	towarem kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	5	46	5	53
Dukat cesarski	„ „	5	49	5	56
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	11	10	17
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	56	1	58
Talar pruski	„ „	1	51	1	54
Polski kurant i pięciozłotówka . .	„ „	1	26	1	27
Galicyjskie listy zastawne za 100 zr.	„ „	92	40	92	58

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 21. lipca 1854.		złr.	kr.
Kupiono prócz kuponów 100 po	m. k.	—	—
Przedano „ „ 100 po	„ „	—	—
Dawano „ „ za 100	„ „	—	—
Żądano „ „ za 100	„ „	—	—

Wiédeński kurs papierów.

Dnia 18. lipca.				w przecięciu
Obligacye długu państwa	5%	za sto	$85^{9}/_{16}$ $^{1}/_{2}$ $^{3}/_{8}$ $^{1}/_{4}$	$84^{3}/_{8}$
detto z r. 1851 serya B. . .	5%	„	—	—
detto z r. 1853 z wypłatą .	5%	„	—	—
Obligacye długu państwa . .	$4^{1}/_{2}$%	„	—	—
detto detto	4%	„	—	—
detto z r. 1850 z wypłata .	4%	„	—	—
detto detto detto .	3%	„	—	—
detto detto	$2^{1}/_{2}$%	„	—	—
Pożyczka z losami z r. 1834 .		„	—	—
detto detto z r. 1839 .		„	—	—
detto detto z r. 1854 . .		„	$88^{5}/_{8}$ $^{1}/_{2}$ $^{3}/_{8}$ $^{1}/_{4}$	$88^{3}/_{8}$
Obl. wiéd. miejskiego banku	$2^{1}/_{2}$%		—	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850 .	5%		103 $102^{7}/_{8}$ $^{3}/_{4}$	$102^{7}/_{8}$
Obl. indemn. Niż. Austr.	5%		—	—
detto krajów koron.	5%		—	—
Akcye bankowe			1252 1250	1251
Akcye n. a. Tow. eskp. na 500 złr. . .			490 $487^{1}/_{2}$	$488^{3}/_{4}$
Akcye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.			1695 $1682^{1}/_{2}$ 1680	1685
Akcye kolei żel. Glognickiej na 500 złr.			—	—
Akcye kolei żel. Edynburskiej na 200 złr. . . .			—	—
Akcye kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr.			—	
Akcye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr.			579 578 577	578
Akcye austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr.			—	—
Galicyjski listy zastawne po 4% na 100 złr.			—	—
Renty Como				—

Wiédeński kurs wekslów.

Dnia 18. lipca.		w przecięciu
Amsterdam za 100 holl. złotych	—	— 2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	$128^{1}/_{2}$ 128 $127^{1}/_{2}$ $^{3}/_{4}$ l.	128 uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę $24^{1}/_{2}$ fl.	128 $127^{1}/_{2}$ $126^{3}/_{4}$ $^{3}/_{4}$ l.	$127^{1}/_{4}$ 3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	— 2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	95 $94^{1}/_{4}$ 94 $94^{1}/_{4}$ l.	$94^{1}/_{4}$ 2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	— 2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	—	— 2 m.
Londyn za 1 funt sztrl.	12.26 25 24 23 20 20 l.	12.23 2 m.
Lyon za 300 franków	—	— 2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	126 l.	— m.
Marsylia za 300 franków	—	— 2 m.
Paryż za 300 franków	$149^{1}/_{2}$ 149 $148^{1}/_{2}$ $^{3}/_{4}$ l.	149 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	—	— 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	220	220 31 T. S.
Cesarskie dukaty	31 W.	— Agio.
Ducaten al marco		— Agio.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 19. lipca o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam 104. — Augsburg 126. — Frankfurt 125. — Hamburg $93^{1}/_{4}$. — Liwurna 123. — Londyn 12 16. — Medyolan $123^{3}/_{4}$. — Paryż $147^{3}/_{4}$.

Obligacye długu państwa 5% $83^{7}/_{8}$ — 84. Detto S. B. 5% 97 — 98. Detto $4^{1}/_{2}$% $73^{7}/_{8}$ — 74. Detto 4% 67 — $67^{1}/_{4}$. Detto z r. 1850 z wypłatą 4%. 89 — $89^{1}/_{2}$. Detto z r. 1852 4% 87 — $87^{1}/_{4}$. Detto 3% 54 — $54^{1}/_{4}$. Detto $2^{1}/_{2}$% $41^{1}/_{4}$—$41^{1}/_{2}$. Detto 1% $17^{1}/_{4}$—$17^{1}/_{2}$. Obl. indemn. Niż. Austr. 5% 81 — 82. Detto z krajów kor. 5% 80 — $80^{1}/_{2}$. Pożyczka z r. 1834 225—$225^{1}/_{2}$. Detto z r. 1839 $124^{1}/_{2}$—125. Detto z 1854 $87^{13}/_{16}$—$87^{7}/_{8}$. Oblig. bank. $2^{1}/_{2}$% $56^{1}/_{2}$—57. Obl. lom. wen. pożyc. z r. 1850 5% $101^{1}/_{2}$ — 102. Akc. bank. z ujmą 1244—1246. Detto bez ujmy 1033 — 1035. Akcye bankowe now. wydania 975—977. Akcye banku eskomp. $96^{1}/_{2}$ — 97. Detto kolei żel. półn. Ces. Ferdynanda $165^{1}/_{2}$—$165^{3}/_{4}$. Wiéd.-Rabskie 80 — 81. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej 274 — 276. Detto Tyrnawskiej 1. wydania 15 — 20. Detto 2. wydania 30 — 35. Detto Edynburgsko - Neusztadzkiej 59 — 60. Detto żeglugi parowej 566 — 568. Detto 11. wydania —. Detto 12. wydania 554 — 555 Detto Lloyda 542 — 545. Detto młyna parowego wiédeń. 132 — 133 Renty Como $13^{5}/_{8}$—$13^{3}/_{4}$. Esterhazego losy na 40 złr. $84^{1}/_{2}$ — 85. Windischgrätza losy $29^{1}/_{4}$—$29^{3}/_{4}$. Waldsteina losy $29^{1}/_{4}$—$29^{1}/_{2}$. Keglevicha losy $10^{1}/_{2}$—$10^{5}/_{8}$. Cesarskich ważnych dukatów Agio $31^{1}/_{2}$ — $31^{5}/_{8}$.

(Kurs pieniężny na giełdzie wiéd. d. 19. lipca o pół do 2. popołudniu.

Ces. dukatów stęplowanych agio $31^{1}/_{2}$. Ces. dukatów obrączkowych agio 31. Ros. imperyały 10.8. Srebra agio $25^{1}/_{2}$ gotówką.

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 21. lipca.

Obligacye długu państwa 5% $83^{7}/_{16}$; $4^{1}/_{2}$% $73^{5}/_{8}$; 4% —; 4% z r. 1850 —; wylosowane 3% —; $2^{1}/_{2}$% —. Losy z r. 1834 —; z. r. 1839 125. Wiéd. miejsko bank. —. Akcye bank. 1253. Akcye kolei półn. 1670. Glognickiej kolei żelaznej —. Odenburgskie $120^{1}/_{4}$. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 572. Lloyd 545. Galic. l. z. w Wiédniu —. Akcye niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 złr. $483^{3}/_{4}$ złr.

Amsterdam l. 2. m. —. Augsburg $123^{3}/_{4}$ 3. m. Genua — l. 2. m. Frankfurt 123 l. 2. m. Hamburg $91^{3}/_{4}$ l. 2. m. Liwurna — p. 2. m. Londyn 12.3 l. l. 3. m. Medyolan $121^{3}/_{4}$. Marsylia — l. Paryż $145^{3}/_{4}$ l. Bukareszt —. Konstantynopol —. Agio duk. ces. $29^{1}/_{2}$. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —. lit. B. 98. Lomb. —. Oblig. indemn. —. Pożyczka z roku 1854 $88^{5}/_{16}$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. lipca.

PP. Borsztell Edward, rotmistrz gwardyi pruskiej, z Berlina. — Guzkowski Kajetan, z Nowegomiasta.

Wyjechał ze Lwowa.

Dnia 21. lipca.

Pan Tyszkowski Jan, do Kalnego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. lipca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Średni stan temperatury do g. 6 zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	″ ‴ ⁗				
6 god. zrana	27 11 8	+ 17°	+ 21°	północno-zach.₀	pochmurno
2 god. pop.	27 11 8	+ 21°	+ 17°	„	„
10 god. wie.	27 11 9	+ 17°		„	„

T E A T R.

Dziś: Przedst. niem.: „**Doktor Robin.**“

W poniedziałek 24. lipca 1854.

„Młoda Wdowa“

Oryginalna Komedya w 3 aktach Józefa Korzeniowskiego.

O s o b y:

Hrabina Strzalińska . . . . JP. Aszperger.
Jenerałowa jej matka . . . . JP. Radzyńska.
Wojewodzina . . . . JPanna Kasprzycka.
Szambelanowa . . . . JPanna Rutkowska.
Sekretarzowa . . . . JP. Hennig.
Kasztelanowa . . . . JPani Krones.
Półkownik Ugórski . . . . JP. Smochowski.
Książę Jerzy . . . . JP. Starzewski.
Hrabia Artur Zbicki . . . . JP. Reimers.
Referendarz Zabrzycki . . . . JP Rudkiewicz.
Izydor Neoficki . . . . JP. Koehler.
Kaźmierz Dolecki . . . . JP. Borkowski.
Władyś, krewny Hrabiny . . . . JP. Woźniakowski.
Ignacy, kamerdyner Hrabiny . . . . . . JP. Wisłocki.
Lokaj Hrabiego . . . . P. Urbański.

Goście — Służba.

Działanie po części w domu Hrabiny — poczęści u Hrabiego Artura.

K R O N I K A.

Temi dniami przytrzymała policya w Pradze czeskiej orszak włościan złożony z 40 osób płci obojej, a między tem znajdowały się i dzieci. Przybrani byli świątecznie i mieli z sobą wózek jednokonny. Paszportów nie posiadali żadnych, a jedna część miała pozór prostaków, inna zaś zakrawywała na frantów; wszyscy jednak chytrze sobie poczynali. Zapytywani albo wcale nie odpowiadali, lub niestósownie i dziwacznie tak, że ich można było łatwo wziąć za obłąkanych. Przytrzymani u bramy miejskiej i pytani o paszport odpowiadali temi słowy: „Słowo Pańskie jest naszem świadectwem. Pan na wysokości szedł przodem nas, a świadectwo nasze wziął z sobą.“ W tym duchu odpowiadali na wszystkie inne zapytania. Pytani zkądby byli, rzekli: „Ztamtąd.“ — Jak się zowią? „Jako ojciec nasz.“ — Dokąd idą? „Do Ojca.“ — Któż ojcem waszym? „Pan Bóg.“ — Wiele was rodzin tutaj? „Myśmy wszyscy jedni“ i t. p. — Będą to zapewne tak zwani Adamici, a wnosząc z ubioru wyglądają na Morawiaków.

— Gaże spiewaków i spiewaczek wielkiej opery w Paryżu są bardzo znaczne. Tenorzysta Rogier (występuje teraz w rolach gościnnych w Niemczech) pobiera miesięcznie 6000 franków, współzawodnik jego Gueymard 4000 fr., który wszakże po wyjściu kontraktu z dniem 31. grudnia 1855 zażąda nadal także 6000 fr.; Boulo, tenorzysta drugiego rzędu pobiera miesięcznie 1500 fr., spiewaczka Cruvelli miesięcznie 12.500 fr. za ośm wieczorów, i oprócz tego 1500 fr. za każde wystąpienie nad tych ośm razy; pani Tedesco 5000 fr., panna Dussy (spiewaczka początkująca) 1000 fr., i Morelly, włoski baryton 2000 fr.; Depassio (basista) pobiera 15 000 fr. rocznie, Merly (baryton) 12 000 i Obie (basista) 22.000 fr, Marié, basista, baryton i tenorzysta zarazem pobiera za to wszystko 9000 fr. rocznie, Poinsot (Prima Donna) 20.000 fr. rocznie. Z tancerek pobiera Rosati 5000 fr., Ceritto 3500 miesięcznie, Taglioni-Fuchs 10.000 fr. rocznie, pani Robert 7000, Emarot 5000 rocznie, i tak dalej aż do 50 franków miesięcznie dla chórzystek. Tancerzów gorzej płacą: i tak pobiera p. Petipa tylko 9000 fr., Merante 6000 fr. rocznie. Rogenplan może teraz spać już spokojniej, zwłaszcza że gaże te wypłaca zań skarb publiczny. W tej chwili bawi w Londynie, gdzie zaangażował panią Stolz, niegdyś jedną z pierwszych spiewaczek opery paryskiej.

Przy dzisiejszej Gazecie Nr. 29. Dodatku tygodniowego.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.